

EKWATOR (1) *sb m*

G sg ekwatora.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Równik [porównania dnia i nocy punkt abo koło na niebie – aequator Cn]: [Magiellanus] Płynąc wielkim morzem/ obaczył y wywiedział sie nie daleko być Molukas ná wíchod łąńcá blisko equatorá/ tho ielt/ gdzie rowny dzień nocy. BielKron 445v.

AK